

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-197/2024-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Ante Galića, članova vijeća te više sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja SUDECO PROJEKT d.o.o., Zagreb, Gorenci 18, OIB: 00266713185, kojeg zastupa Maks Skendžić, odvjetnik iz Zagreba, Zvonimirova 58, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba HŽ Infrastruktura Zagreb, Mihanovićeve 12, Zagreb, OIB: 39901919995 i Zajednice ponuditelja ŽPD d.d. Zagreb, Trg kralja Tomislava 11, Granova d.o.o. Zagreb, Bolnička cesta 51/3 i MA3X SAVJETOVANJE d.o.o. Zagreb, Kikićeve ulica 11, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 6. studenog 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/24-01/326, urbroj: 354-2/19-24-14 od 28. kolovoza 2024.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Točkom I. izreke rješenja tuženika odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana, a točkom II. odbijen je zahtjev tužitelja za naknadom troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

2. Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu u kojoj iznosi kronologiju postupka. Tužitelj ističe kako je tuženik pobijanim rješenjem ispravno identificirao glavna sporna pitanja u ovom postupku i to konkretno: 1. je li naručitelj donio ispravnu odluku o odabiru u pogledu prigovora tužitelja da je naručitelj svojim postupanjem povrijedio načela javne nabave i to posebno načelo jednakog tretmana čime je postupanje naručitelja, a i odabrane zajednice ponuditelja u suprotnosti sa člankom 293. stavkom 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. i 114/22. – dalje u tekstu: ZJN) i to na način da je cijeniio dokumente kojima se dokazuje iskustvo stručnjaka 1 Ivica Šoštarića koje je odabrana zajednica ponuditelja samoinicijativo dostavila u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda nakon poništenja odluke o odabiru po rješenju Državne komisije od 29. travnja 2024., a da u tom ponovljenom

postupku nije pozvao žalitelja na dostavu dodatnih dokaza obzirom na iskustvo tužiteljevog stručnjaka 3 Ivana Krznara. Nadalje, kao sporno pitanje 2. tužitelj ističe pitanje je li naručitelj donio ispravnu odluku o odabiru u pogledu prigovora tužitelja da su potvrde kojima se dokazuje iskustvo za Tomislava Biškupa nezakonite budući je u svim projektima Tomislav Biškup sudjelovao u svojstvu inženjera elektrotehnike te je kao takav izrađivao i potvrđivao prometno tehnološke elaborate, a što po pozitivnim zakonskim propisima i mišljenju Ministarstva mora, prometa i infrastrukture od 14. lipnja 2024. nije bio ovlašten raditi. Nadalje smatra kao pitanje 3. je li naručitelj donio ispravnu odluku o odabiru u pogledu prigovora tužitelja da je naručitelj pogrešno utvrdio da je dostavljenom dokumentacijom za stručnjaka 1 Ivicu Šošarića dokazano traženo iskustvu stručnjaka iz točke 8.4. Dokumentacije o nabavi. Nadalje, kao pitanje 4. je li naručitelj donio ispravnu odluku o odabiru u pogledu prigovora tužitelja da je naručitelj pogrešno utvrdio da je dostavljenom dokumentacijom za stručnjaka 3 Tomislava Biškupa dokazano traženo iskustvo stručnjaka iz točke 8.4. Dokumentacije o nabavi i konačno kao 5. postavlja pitanje je li naručitelj donio ispravnu odluku o odabiru u pogledu prigovora tužitelja da zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda sadrži nejasnoće i nedostatke zbog kojih nije moguće osporavati odluku i eventualna utvrđenja naručitelja. Smatra da je prema ispravnom identificiranju predmetna spora tuženik potpuno pogrešno odlučio o predmetnim spornim pitanjima i to na način da je pogrešno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primijenio materijalno pravo, odnosno na neka sporna pitanja se propustio adekvatno očitovati, čime je, prema mišljenju tužitelja, počinio bitnu povredu upravnog postupka. Što se tiče prvog pitanja i način na koji je naručitelj cijenio dokumente kojima se dokazuje iskustvo stručnjaka Ivica Šošarića koje je odabrana zajednica ponuditelja samoinicijativno dostavila u ponovljenom postupku, a da u tom ponovljenom postupku nije bila pozvana na dostavu dodatnih dokaza obzirom na iskustvo tužiteljevog stručnjaka 3 Ivana Krznara ističe da je nesporno da je prethodnim odlukama naručitelj obje ponude utvrdio neprihvatljivim iz istog razloga odnosno prema identičnim kriterijima se utvrdilo kako oba ponuditelja nisu dokazala tehničku i stručnu sposobnost. Ističe da je odabrani ponuditelj 14. svibnja 2024. godine i samostalno i samoinicijativno bez znanja tužitelja dostavio dodatnu dokumentaciju u odnosu na svog stručnjaka 1 Ivicu Šošarića. Naručitelj je 12. lipnja 2024., dakle prije donošenja odluke o odabiru, primio zahtjev za potvrdom referenci za stručnjaka tužitelja Ivana Krznara, a kojima se dokazuje traženo iskustvo sukladno Dokumentaciji o nabavi (dalje u tekstu: DON). Naručitelj je dana 18. lipnja 2024. bez ikakvog traženog dodatnog pojašnjenja ili dostave dokumentacije od tužitelja donio pobijanu odluku kojom odabire skuplju ponudu odabranog ponuditelja. Osim navedenog tužitelj ukazuje kako je u svojoj žalbi dokazao da sukladno odredbama ZJN-a, dosadašnjoj sudskoj praksi te praksi Visokog upravnog suda naručitelj ima obvezu i mogućnost u konkretnom slučaju tražiti pojašnjenje i dostavu dokumentacije od tužitelja odnosno svih ponuditelja, a što je tuženik neosnovano propustio utvrditi. Tuženik je prema mišljenju tužitelja nezakonito i bez adekvatnog obrazloženja propustio utvrditi da je naručitelj svojim postupanjem povrijedio načelo javne nabave i to posebno načelo jednakog tretmana, čime je postupanje naručitelja, a i odabrane zajednice ponuditelja u suprotnosti sa člankom 293. stavkom 1. ZJN-a. Tužitelj ističe kako je nesporno utvrđeno da je naručitelj upoznat sa traženim (ekstenzivnim) iskustvom stručnjaka tužitelja Ivana Krznara (dakle iskustva navedenog izvan životopisa), a budući da je isti bio dugogodišnji zaposlenik naručitelja te stoga naručitelj nije smio jednostrano odlučiti i ne pozvati sve ponuditelje na pojašnjenje i

dostavu dodatne dokumentacije. Osim toga ističe da je naručitelj dana 12. lipnja 2024., dakle prije donošenja osporene odluke o odabiru, zaprimio zahtjev radi ishoda potvrde o urednom izvršenju usluga projektiranja za predmetnog stručnjaka Ivana Krznara, a čime se dokazuje da isti posjeduje traženo iskustvo sukladno DON-u. Navodi da osim što je nesporno utvrđeno da je stručnjak tužitelja bio zaposlenik naručitelja dokazano je, odnosno nesporno je utvrđeno da je naručitelj znao da stručnjak tužitelja ima traženo iskustvo jer je dopisom/zahtjevom traženo izdavanje potvrde referenci za stručnjaka tužitelja i to prije nego je donesena osporena odluka o odabiru ponuditelja. Dakle, naručitelj je znao da stručnjak tužitelja posjeduje traženo iskustvo te je istovremeno sam trebao izdati predmetnu potvrdu za istog stručnjaka, ali je prema mišljenju tužitelja namjerno požurio donijeti odluku o odabiru, a sve kako se ne bi odabrao tužitelj. Isto tako smatra da je nezakonito utvrđenje u pogledu pitanja vezanih za iskustvo Tomislava Biškupa. Tužitelj ističe kako je tijekom žalbenog postupka ukazao da je pobijana odluka naručitelja nezakonita, a što je tuženik morao utvrditi budući da je dokazano da je naručitelj prihvatio nezakonite potvrde naslovnica za stručnjaka Tomislava Biškupa temeljem iskustva navedenog u njegovom životopisu pod rednim brojem 1. Naime, uvidom u životopis nominiranog stručnjaka 3 Tomislava Biškupa, magistra ing. elektrotehnike razvidno je da je isti naveo ukupno 37 projekata, odnosno referenci, te da je u svrhu dokazivanja tehničkog i stručnog iskustva odabrani ponuditelj za navedenog stručnjaka dostavio 18 preslika naslovnica i pripadajućih preslika potvrda projekata iz čega proizlazi da se trajanje angažmana stručnjaka 3 na referentnim projektima odnosi na razdoblje od 01/2017 do 02/2020 (za iskustvo pod rednim brojevima od 1 do 18 životopisa). Tužitelj ističe kako su potvrde svih navedenih projekata nezakonite budući da je u svim projektima Tomislav Biškop sudjelovao u svojstvu inženjera elektrotehnike te je kao takav izrađivao i potvrđivao prometno tehnološke elaborate, a što nije smio, odnosno što po pozitivnim zakonima te mišljenju Ministarstva nije smio raditi. Navedeno je razvidno iz očitovanja Ministarstva mora, prometa i infrastrukture od 15. lipnja 2024. godine, a prema kojem je nedvosmisleno navedeno da prometno tehnološke elaborate mogu izrađivati i ovjeravati samo ovlašteni inženjeri građevine i prometa iznimno to mogu inženjeri elektrotehnike, ali ne samostalno i samo ako se elaboratom daje tehničko rješenje elektrotehničke instalacije i slično što ovdje nije slučaj. Međutim, na sve gore navedeno i dokazano tuženik je svojim rješenjem utvrdio kako je dokumentacija kojom se za stručnjaka 3 Tomislava Biškupa dokazuje iskustvo traženo točkom 8.4. Dokumentacije o nabavi, sastavni dio ponude odabrane zajednice ponuditelja pa je tužitelj navedeno morao osporavati u prethodnom žalbenom postupku na odluku o odabiru od 12. ožujka 2024. slijedom čega je taj dio žalbenog navoda tužitelja ocijenjen nepravodobnim te se neće uzeti u razmatranje. Međutim, kako je tužitelj u svojstvu žalitelja već naveo u podnesku od 16. srpnja 2024. tek je tada dobio očitovanje Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, pa je tek tada skrenuo pozornost naslovu na nezakonitost dokumenata, a ne da se ranije o tome moglo odlučivati ili da se o navedenom već odlučivalo. Smatra da je tuženik namjerno propustio odlučivati o nezakonitim dokumentima, odnosno ukoliko su elaborati nezakoniti onda su nezakonite i potvrde istih, slijedom čega iskustvo navedenog stručnjaka prema mišljenju tužitelja nije dokazano jer se isto ne može dokazivati nezakonitom dokumentacijom. Navedeno postupanje tuženika suprotno je članku 425. ZJN-a. Isto smatra da je nezakonito utvrđenje tuženika u pogledu pitanja broj 3 i 4 koje je tužitelj istakao u tužbi. Tužitelj prvenstveno ističe relevantni pravni okvir te navodi da je odredbama članka 14. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu

postupaka javne nabave („Narodne novine“ 18/13., 127/13., 74/14., 98/19. i 41/21.) propisano da Državna komisija može tijekom žalbenog postupka zatražiti od tijela državne uprave tumačenje pojedinih odredbi zakona i drugih propisa iz njihovog djelokruga, a koja su od značaja za odlučivanje u konkretnom slučaju. Nadalje, tužitelj ističe da je odredbom članka 425. ZJN-a propisano da Državna komisija u žalbenom postupku može 4. usvojiti žalbu te u tom slučaju poništiti odluku, postupak ili radnje u dijelu u kojem su zahvaćene nezakonitošću, uključujući diskriminirajuće tehničke, financijske i druge odredbe iz poziva na nadmetanje, dokumentacije o nabavi ili ostale dokumentacije u vezi s postupkom javne nabave, a rješenje mora sadržavati obrazloženje odluke Državne komisije. Smatra da je jasna zakonska obveza tuženika utvrditi sve potencijalne nezakonitosti na koje ukazuje stranka odnosno sve nezakonitosti koje su ukazane tuženiku, a sve prilikom ocjenjivanja žalbenih razloga protiv odluka naručitelja u postupcima javne nabave. Smatra da je tuženik propustio navedeno, u pobijanom rješenju, utvrditi nakon što mu je jasno ukazano na nezakonitosti u postupanju stranaka javne nabave u konkretnom slučaju. S tim u vezi je također propušteno od strane vijeća tuženika zatražiti od tijela državne uprave tumačenje pojedinih odredbi zakona i drugih propisa iz njihova djelokruga, ako mu nije bilo jasno što i kako postupiti.

Tužitelj ističe kako su potvrde svih projekata nezakonite budući da je u svim projektima Tomislav Biškup sudjelovao u svojstvu inženjera elektrotehnike te je kao takav izrađivao i potvrđivao prometno tehnološke elaborate, a što nije smio odnosno što po pozitivnim zakonskim propisima te mišljenju ministarstva nije smio raditi. Smatra da je tuženik nezakonito i bez adekvatnog obrazloženja propustio utvrditi da odabrani ponuditelj nije dokazao sposobnost sukladno točki 8.4. DON-a vezano za iskustvo stručnjaka 1 Ivica Šošarića te stručnjaka 3 Tomislava Biškupa na način kako je to detaljno obrazloženo u žalbi. U odnosu na dio obrazloženja tuženika gdje isti navodi da tužitelj upućivanjem na podatke koji se nalaze na dnu svake od dostavljenih naslovnih stranica projekata, a koji sadrži mjesto Zagreb i mjesec i godinu nije doveo u sumnju razdoblje angažmana stručnjaka, tužitelj ističe kako je predmetni zaključak potpuno neosnovan iz više razloga. Tužitelj ističe kako je tuženik utvrdio da nije sporno da postoje velika odstupanja između podataka o vremenu trajanja predmetnih projekata navedenih stručnjaka u naslovnicama projekata i podataka o vremenu trajanja predmetnih projekata u životopisu istih stručnjaka. Dakle, navedenim utvrđenjima tuženik priznaje i potvrđuje žalbene navode tužitelja. Stoga je posve neprihvatljivo postupanje tuženika kada je odbio žalbeni razlog tužitelja da upućivanjem na podatke koji se nalaze na dnu svake od dostavljenih naslovnih stranica tužitelj nije doveo u sumnju razdoblje angažmana stručnjaka. Završno tužitelj ističe da ovdje nije riječ o činjenicama i pravnom stanju koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku. Što se tiče nejasnoća i nedostataka u zapisniku za koje tužitelj smatra da uveliko utječu na valjanost odluke o odabiru i to stoga što tužitelj naprosto ne može iskazati svoje prigovore u odnosu na ocjenjivanje stručnjake 1, 3 i 4 odabranog ponuditelja, budući da se iz predmetnog zapisnika ne može znati koje su reference bodovane. Stoga predlaže da se tužba usvoji, poništi točka I. i II. rješenja tuženika, poništi odluka o odabiru te naloži naručitelju da snosi troškove žalbenog postupka u iznosu od 6.320,00 eura, a tuženiku da nadoknadi troškove upravnog spora. Nadalje traži uspostavu odgodnog učinka tužbe te traži da se zaustavi postupak javne nabave i da sud donese privremenu mjeru.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je u ponovnom postupku naručitelj donio odluku o odabiru od 12. ožujka 2024. u kojoj je navedeno da se ponuda tužitelja odbija kao neprihvatljiva iz razloga što ne ispunjava kriterij za kvalitativni odabir vezano za traženo iskustvo stručnjaka 3 Ivica Krznara. Ističe da je tužitelj izjavio žalbu na navedenu odluku o odabiru no u toj žalbi nije osporavao razlog odbijanja ponude već je smatrao da bi tuženik trebao utvrditi identično kao u rješenju klasa: UP/II-034-02/23-01/636 i u odnosu na ponudu odabranog ponuditelja, odnosno da niti stručnjak 1 odabrane zajednice ponuditelja nije dokazao da ima 36 mjeseci radnog iskustva, a što je tuženik u konačnici i utvrdio u rješenju klasa: UP/II-034-02/24-01/146 od 29. travnja 2024. i poništio citiranu odluku o odabiru te je predmet vratio naručitelju na ponovno postupanje. U ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda odabrana zajednica ponuditelja je samoinicijativno dostavila naslovnice projekata kojima potvrđuje reference navedene u životopisu stručnjaka 1 Ivica Šošarića (inicijalno dostavljenim u ponudi odabrane zajednice ponuditelja) pod rednim brojem 26, 27, 29 i 30, a koje se odnose na razdoblje od prosinca 2018. do ožujka 2020. ukupno 16 mjeseci. U odnosu na pitanje primjene načela jednakog tretmana tuženik ističe sljedeću distinkciju. Rješenjem tuženika od 29. prosinca 2023. utvrđeno je da stručnjak 3 tužitelja Ivan Krznar nema traženih minimalno tri godine radnog iskustva u projektiranju željezničkih signalno sigurnosnih uređaja, jer je to proizlazilo iz životopisa stručnjaka, dok je rješenjem tuženika od 29. travnja 2024. za stručnjaka 1 odabrane Zajednice ponuditelja Ivicu Šošarića utvrđeno da je točkom 8.4. Dokumentacije o nabavi propisano da se tehnička i stručna sposobnost stručnjaka dokazuje sa dva dokaza, životopisom stručnjaka i naslovnim stranicama projekata, a da je za imenovanog stručnjaka dostavljen životopis u kojem je navedeno iskustvo na 39 projekata, ali da je za samo 11 od tih 39 projekata dostavljen i drugi dokaz tražen dokumentacijom o nabavi – naslovna stranica projekta. Dakle, kod stručnjaka odabrane Zajednice ponuditelja radilo se o dokumentaciji koja nedostaje, odnosno nije utvrđeno da iz životopisa proizlazi da taj stručnjak ne posjeduje traženo iskustvo, već da nisu dostavljeni svi traženi dokazi. U navedenoj situaciji naručitelj bi bio ovlašten primijeniti odredbu članka 293. ZJN-a. Iako u konkretnom slučaju naručitelj nije primijenio odredbu članka 293. ZJN-a odabrana Zajednica ponuditelja je u tijeku ponovljenog postupka pregleda i ocjene ponuda samoinicijativno dostavila naslovnice projekata kojima dokazuje reference prvotno navedene u životopisu stručnjaka 1 Ivica Šošarića. Nadalje, u odnosu na tvrdnju tužitelja o kršenju načela jednakog tretmana tuženik ističe da se, da bi se utvrdilo da se radi o povredi načela jednakog tretmana, mora se raditi o situaciji da naručitelj u istoj činjeničnoj situaciji prema različitim ponuditeljima postupi na različit način. U konkretnom slučaju se ne radi o povredi načela jednakog tretmana prvenstveno iz razloga što je u ponudi odabrane Zajednice ponuditelja za stručnjaka 1 samo utvrđeno da određena dokumentacija nedostaje te je u postupku pregleda i ocjene ponuda ponuditelj samoinicijativno, dakle bez postupanja naručitelja, dostavio nedostajuće dokaze na okolnost traženog radnog iskustva. Dakle, već iz životopisa je bilo razvidno da stručnjak tužitelja ne posjeduje traženo iskustvo pa se stoga, prema mišljenju tuženika, ne radi o situaciji kojom bi se ispunjavali preduvjeti za primjenu članka 293. ZJN-a. Osim toga, tužitelj u tužbi navodi da utvrđenje tuženika da je za stručnjaka 3 Ivana Krznara razvidno da ne ispunjava uvjete radnog iskustva paušalno i bez odlučujućih razloga, međutim, tuženik smatra da se ne radi o paušalnoj ocjeni, već utvrđenju koje proizlazi iz prethodnog rješenja tuženika od 29. prosinca 2023. u kojem je detaljno obrazloženo zbog čega je utvrđeno da stručnjak 3 tužitelja

dostavljenim životopisom nije dokazao traženo radno iskustvo. Tuženik ističe da je navedeno rješenje od 29. prosinca 2023. tužitelj trebao pobijati tužbom ukoliko je smatrao da utvrđenja istog nisu zakonita ili ukoliko je smatrao da nisu utemeljena na činjenicama predmetnog slučaja. Tužitelj je to propustio učiniti pa tek sada u tužbi ističe navode koje je trebao isticati u tužbi protiv rješenja od 29. prosinca 2023. Vezano za navedeno tuženik se poziva na praksu ovoga Suda iznesenu u presudi poslovni broj: UsII-119/2024 od 17. srpnja 2024. Isto tako, tužitelj obrazlaže zbog čega naručitelj prema njemu nije bio obvezan primijeniti odredbu članka 293. ZJN-a. Vezano za navedeno također se poziva na praksu ovoga Suda iznesenu u presudi poslovni broj: UsII-97/2024 od 5. lipnja 2024. Što se tiče tvrdnje tužitelja da tuženik žalbeni navod tužitelja vezan za nezakonite potvrde naslovnica projekata stručnjaka 3 odabrane Zajednice ponuditelja Tomislava Biškupa nije uzeo u razmatranje odnosno da je tuženik bio dužan vezano za navedeno zatražiti tumačenje propisa od tijela državne uprave, tuženik ističe da su takve tvrdnje promašene. Tužitelj je, prema mišljenju tuženika, valjanost ponude odabrane Zajednice ponuditelja imao mogućnost i trebao osporavati u prethodnom žalbenom postupku. Naime, sukladno odredbi članka 404. stavka 3. ZJN-a i sukladno načelima javne nabave, ne mogu se s uspjehom isticati prigovori odnosno žalbeni navodi koji su vezani za činjenična i pravna pitanja koja su bila poznata ili su mogla biti poznata tužitelju u prethodnom postupku pregleda i ocjene ponude, a koja se u ponovljenom postupku nisu mijenjala, bez obzira što te navode podnositelj eventualno po prvi put iznosi. Poziva se na praksu ovoga Suda, primjerice presude UsII-119/2024 od 17. srpnja 2024. te UsII-215/2023 od 13. prosinca 2023. Također, tvrdnja tužitelja da nema mjesta primjeni članka 404. stavka 3. ZJN-a iz razloga jer je u prethodnoj žalbi vezano za iskustvo stručnjaka izjavio navode koji se odnose na lažno prikazivanje podataka, a u žalbi koja se odnosi na pobijano rješenje da je tvrdio da se radi o spornom dokazivanju iskustva, tuženik ističe da predmetne tvrdnje predstavljaju konstrukciju tužitelja kojima isti želi postići zaobilaženje primjene mjerodavnih odredbi ZJN-a. Navodi da je i stav Suda da isticanje žalbenih navoda u odnosu na činjenice koje su tužitelju bile i koje su mogle biti poznate i u prethodnom žalbenom postupku protivno načelima iz članka 399. stavka 2. ZJN-a, a posebice načelu učinkovitosti budući da bi na taj način postojala mogućnost odugovlačenja postupka i sklapanja ugovora o javnoj nabavi. Ponovno se poziva na praksu Visokog upravnog suda izraženu u presudama poslovni broj: UsII-184/2023 od 15. studenoga 2023. i poslovni broj: UsII-67/2023 od 17. svibnja 2023. Tužitelj nadalje sasvim neutemeljeno, prema mišljenju tuženika, smatra da uslijed "nedostataka" zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda nije poznato koje su reference stručnjaka odabrane Zajednice ponuditelja bodovane te da mu je stoga ograničeno pravo na učinkovitu zaštitu, budući da je sve iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponude razvidno. Naime, razvidno je da je naručitelj navedene stručnjake odabrane Zajednice ponuditelja bodova maksimalnim brojem bodova, a temeljem utvrđenja da su svi navedeni projekti ispunjavali propisani kriterij za dodjelu bodova. Isto tako smatra da tužiteljevi prijedlozi za određivanje privremene mjere te za određivanje odgodnog učinka tužbe nisu osnovani, jer nisu ispunjene pretpostavke za određivanje privremene mjere, odnosno pretpostavke za određivanje odgodnog učinka. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev, a u slučaju usvajanja sam riješi stvar.

4. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu HŽ Infrastruktura d.o.o., naručitelj u postupku javne nabave, smatra da je rješenje tuženika u cijelosti sukladno zakonu te

predlaže da se tužbeni zahtjev odbije te odbije zahtjev za određivanje privremene mjere te odgovnog učinka tužbe.

5. Odgovor tuženika i zainteresirane osobe na tužbu dostavljeni su sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", 36/24. – dalje u tekstu: ZUS) tužitelju.

6. Tužitelj u očitovanju na odgovore na tužbu ponavlja sve što je naveo u tužbi. Predlaže da se tužbeni zahtjev usvoji te traži troškove za sastav podneska.

7. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanje stranaka tijekom sudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Iz spisa predmeta proizlazi da je naručitelj HŽ Infrastruktura d.o.o. Zagreb objavio 4. srpnja 2023. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave broj objave: 2023/S 0F5-0027685, predmet nabave: izrada glavnih projekata osiguranja 20 željezničko-cestovnih prijelaza novim uređajem za osiguranje. U tom postupku naručitelj je zaprimio dvije ponude koje je nakon provedenog postupka pregleda i ocjene ocijenio valjanima te je donio prvu Odluku o odabiru 14. studenoga 2023. kojom je odabrao ponuditelja SUDECO PROJEKT d.o.o. Zagreb, tužitelja u ovom postupku.

9. Na predmetnu Odluku o odabiru žalbu je izjavila Zajednica ponuditelja Zagreb Signal d.o.o., Zagreb, ŽPD d.d., Zagreb, Granova d.o.o., Zagreb i MA3X SAVJETOVANJE d.o.o., Zagreb u bitnome osporavajući valjanost ponude odabranog ponuditelja tužitelja u ovom postupku. Postupajući po žalbi tuženik je rješenjem od 29. prosinca 2023. poništio Odluku o odabiru te naručitelju predmet vratio na ponovni postupak. Nastavno, naručitelj je proveo ponovljeni postupak pregleda i ocjene ponuda. Jednu od zaprimljenih ponuda ocijenio je valjanom te Odlukom o odabiru broj: PU105/24 od 12. ožujka 2024. godine odabrao ponudu Zajednice ponuditelja Zagreb Signal d.o.o., Zagreb, ŽPD d.d., Zagreb, Granova d.o.o., Zagreb i MA3X SAVJETOVANJE d.o.o. Zagreb kao ekonomski najpovoljniju. Na predmetnu Odluku o odabiru žalbu je izjavio SUDECO PROJEKT d.o.o., tužitelj u ovom postupku, u bitnome osporavajući valjanost ponude odabrane Zajednice ponuditelja. Stoga je ponovno Državna komisija rješenjem od 29. travnja 2024. poništila Odluku o odabiru te naručitelju predmet vratila na ponovni postupak. Nastavno, naručitelj je proveo ponovljeni postupak pregleda i ocjene ponude. Jednu od zaprimljenih ponuda ocijenio valjanom te Odlukom o odabiru od 18. lipnja 2024. odabrao ponudu Zajednice ponuditelja Zagreb Signal d.o.o., Zagreb, ŽPD d.d., Zagreb, Granova d.o.o., Zagreb, MA3X SAVJETOVANJE d.o.o., Zagreb kao ekonomski najpovoljniju. Na predmetnu Odluku o odabiru tužitelj je podnio žalbu koja je odbijena osporenim rješenjem u ovom postupku.

10. Osporenim rješenjem u ovom upravnom sporu tuženik je žalbene navode ocijenio neosnovanim te odbio žalbu tužitelja i odbio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.

11. Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je odbio tužiteljevu žalbu pri čemu je za svoju odluku naveo argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

12. Naime, razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe te odgovora na tužbu tuženika i naručitelja kao i dokaze priložene spisu predmeta, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj ukazuje u tužbi.

13. Ovo stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama i dokazima koji su u postupku pravilno i potpuno utvrđeni, nakon čega je pravilnom primjenom mjerodavnih odredbi ZJN-a osporenim rješenjem pravilno ocijenio da su žalbeni razlozi tužitelja neosnovani.

14. Prema ocjeni ovoga Suda tuženik je pravilno odbio tužiteljeve prigovore uz razložno obrazloženje koje prihvaća i ovaj Sud.

15. Naime, ranijim rješenjem tuženika od 29. prosinca 2023. utvrđeno je da stručnjak 3 Ivan Krznar nema traženih minimalno tri godine radnog iskustva u projektiranju željezničkih signalno-sigurnosnih uređaja, jer tako proizlazi iz dokaza dostavljenog u ponudi točnije životopisa stručnjaka, dok je rješenjem tuženika od 29. travnja 2024. za stručnjaka 1 Ivicu Šošarića utvrđeno da je točkom 8.4. Dokumentacije o nabavi propisano da se tehnička i stručna sposobnost stručnjaka dokazuje s dva dokaza, životopisom stručnjaka i naslovnim stranicama projekata, a da je za imenovanje stručnjaka dostavljen životopis u kojem su navedeni podaci o 39 projekata na kojima je stručnjak stjecao iskustvo, ali da je za samo 11 od tih 39 projekata dostavljen i drugi dokaz tražen Dokumentacijom o nabavi – naslovna stranica projekta. U žalbenom postupku je utvrđeno da je odabrana Zajednica ponuditelja u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda naknadno samoinicijativno dostavila dokumentaciju – naslovnice projekata kojima dokazuje reference navedene u životopisu stručnjaka Ivica Šošarića pod rednim brojem 26., 27., 29. i 30., a koje se odnose na razdoblje od prosinca 2018. do ožujka 2020., ukupno 16 mjeseci, a koje dokumente je naručitelj bio dužan uzeti u obzir. Dakle, još je ranijim rješenjem tuženika od 29. prosinca 2023. utvrđeno da stručnjak 3 tužitelja Ivan Krznar nema traženih minimalno tri godine radnog iskustva u projektiranju željezničkih signalno-sigurnosnih uređaja jer to tako proizlazi iz životopisa stručnjaka, a za stručnjaka 1 odabrane Zajednice ponuditelja Ivicu Šošarića utvrđeno je da je Dokumentacijom o nabavi propisano da se tehnička i stručna sposobnost dokazuje s dva dokaza, životopisom stručnjaka i naslovnim stranicama projekata, a da je za imenovanog stručnjaka dostavljen životopis u kojem je navedeno iskustvo na 39 projekata, ali je za samo 11 od tih 39 projekata dostavljen i drugi dokaz tražen Dokumentacijom o nabavi – naslovna stranica projekta. Dakle, kod stručnjaka odabrane Zajednice ponuditelja radilo se o dokumentaciji koja nedostaje (naslovnice projekta). Dakle, u tom slučaju nije utvrđeno da iz životopisa proizlazi da taj stručnjak ne posjeduje traženo iskustvo, već da nisu dostavljeni traženi dokazi. U takvoj situaciji, prema ocjeni i ovoga Suda, naručitelj bi utemeljeno na zakonu bio ovlašten primijeniti odredbu članka 293. stavka 1. ZJN-a kojom odredbom je propisano da ako su informacije ili dokumentacija koje je trebao dostaviti gospodarski subjekt nepotpuni ili pogrešni ili se takvima čine ili ako nedostaje određeni dokument, javni naručitelj može, poštujući načelo jednakog tretmana i transparentnosti, zahtijevati od dotičnih gospodarskih subjekata da dopune, razjasne, upotpune ili dostave nužne informacije ili dokumentaciju u primjerenom roku, ne kraćem od pet dana. Iako u konkretnom slučaju naručitelj nije primijenio odredbu članka 293. stavka 1. odabrana Zajednica ponuditelja je u tijeku ponovnog postupka pregleda i ocjene ponuda samoinicijativno dostavila naslovnice projekata kojima dokazuje reference prvotno navedene u životopisu stručnjaka 1 Ivica Šošarića. Prema ocjeni ovoga Suda naručitelj ne bi postupio pravilno kada ne bi uzeo u obzir dokaze

na okolnosti iskustva stručnjaka 1 - naslovne stranice projekata, koje je odabrana Zajednica ponuditelja samoinicijativno dostavila kao dokaz iskustva, a koje iskustvo je već navedeno u životopisu dostavljenom u ponudi. Dakle, radi se o potpuno različitim slučajevima budući da je za stručnjaka 3 tužitelja utvrđeno da je već iz životopisa razvidno da nema minimalno tri godine radnog iskustva, a iz životopisa odabranog ponuditelja je razvidno da ima traženo iskustvo. Dakle, naručitelj nije u istoj činjeničnoj situaciji prema različitim ponuditeljima postupao na različit način. U odnosu na ponudu odabrane Zajednice ponuditelja iz životopisa je bilo razvidno zadovoljavanje traženog iskustva, dok je u odnosu na ponudu tužitelja već prethodnim rješenjem tuženika utvrđeno da projekti navedeni u životopisu stručnjaka 3 tužitelja Ivana Krznara ne ispunjavaju tražene uvjete i iskustva jer stručnjak ne posjeduje traženih minimalnih tri godine radnog iskustva u projektiranju željezničkih signalno-sigurnosnih uređaja. Dakle, stručnjak tužitelja ne posjeduje traženo iskustvo i to je već utvrđeno iz životopisa pa se stoga ne radi o situaciji kojom bi bili ispunjeni preduvjeti za primjenu članka 293. ZJN-a. Kako je samoinicijativnom dostavom nedostajuće dokumentacije dokazano upravo ono iskustvo koje je navedeno u životopisu stručnjaka razvidno je da se u slučaju tužitelja te odabranog ponuditelja radi o dvije različite situacije. Isto tako, nije osnovan prigovor tužitelja da je utvrđenje tuženika za stručnjaka 3 Ivana Krznara paušalno i bez odlučujućih razloga. Navedeno utvrđenje proizlazi već iz prethodnog rješenja tuženika od 29. prosinca 2023. u kojem su detaljno obrazloženi razlozi zbog čega je utvrđeno da stručnjak 3 tužitelja dostavljenim životopisom nije dokazao traženo iskustvo. U tom smislu tuženik pravilno ističe da je navedeno rješenje od 29. prosinca 2023. tužitelj trebao pobijati tužbom ukoliko je smatrao da utvrđenja iz istog nisu zakonita. Tužitelj je navedeno propustio učiniti pa tek u ovoj tužbi ističe navode koje je trebao isticati u tužbi protiv prethodnog rješenja. Prema ustaljenoj praksi ovoga Suda tužitelj u ovom upravnom sporu ne može s uspjehom isticati prigovore kojima se osporava pravilnost odluka tuženika i njegovih stavova te primjenu i tumačenje zakona iz ranijih pravomoćnih rješenja, a koja nisu predmet ocjene u konkretnom upravnom sporu. Isto tako, prema ocjeni ovoga Suda naručitelj nije bio dužan primijeniti članak 293. ZJN-a u odnosu na ponudu tužitelja jer se kod pitanja primjene navedenog instituta pojašnjenja, odnosno upotpunjavanja ponude radi samo o mogućnosti koju naručitelj ima na dispoziciji, ali se ne radi o obvezi.

16. U konkretnom slučaju ponuda tužitelja nije sadržavala nejasnoće ili nepotpune podatke, već je sadržavala podatke iz kojih proizlazi da ponuda ne udovoljava uvjetima iz Dokumentacije o nabavi, a uslijed čega ne postoje uvjeti za primjenu članka 293. ZJN-a. Što se tiče prigovora vezanih za "nezakonite potvrde naslovnica projekata" stručnjaka 3 odabrane Zajednice ponuditelja i navoda da je tuženik bio dužan vezan za navedeno zatražiti tumačenje propisa od tijela državne uprave, pravilno je tuženik ocijenio da sukladno odredbi članka 404. stavka 3. ZJN-a nije ovlašten kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku javne nabave, odnosno nije ovlašten ulaziti u ponovnu ocjenu postojanja sposobnosti odabrane Zajednice ponuditelja glede iskustva stručnjaka 3.

17. Dakle, tužitelj je valjanost ponude odabrane Zajednice ponuditelja imao mogućnost i trebao osporavati u prethodnom žalbenom postupku. Naime, prema odredbi članka 404. stavka 3. ZJN-a Državna komisija nije ovlaštena kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave. Stoga se ne mogu s uspjehom isticati prigovori odnosno žalbeni navodi koji su vezani za činjenična i pravna pitanja koja su bila poznata ili mogla biti poznata

tužitelju u prethodnom postupku pregleda i ocjene koja se u ponovljenom postupku nisu mijenjala bez obzira što te navode podnositelj žalbe eventualno po prvi puta ističe. Što se tiče primjedbi vezanih za zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda razvidno je da je naručitelj kod stručnjaka 2 odabrane Zajednice ponuditelja naveo da svih 34, navedenih i u zapisniku pobrojanih projekata, odgovaraju kriteriju projekta niskogradnje na željezničko/cestovnom donjem ustroju ili komunalnoj infrastrukturi te da je po kriteriju 7 ili više projekata dobio 10 bodova, kod stručnjaka 3 navedeno je da je priložena lista od 18 relevantnih projekata koji odgovaraju kriteriju projekata željezničkih signalno-sigurnosnih uređaja te da prema kriteriju 7 i više projekata, dobiva 20 bodova te za stručnjaka 4 je navedeno da je priložio listu od 15 relevantnih projekata koji odgovaraju kriteriju projektu željezničko signalno-sigurnosnih uređaja te da je za listu od 15 projekata po kriteriju 7 ili više projekata dobio 10 bodova. Iz navedenog je jasno da je prema kriteriju 7 i više projekata naručitelj kod navedenih stručnjaka odabrane Zajednice ponuditelja dodijelio za sve nominirane projekte maksimalan broj bodova. Stoga nije osnovan prigovor tužitelja o povredi prava na učinkovitu pravnu zaštitu s obzirom da su u zapisniku decidirano navedeni svi projekti koji udovoljavaju propisane kriterije za bodovanje.

18. Slijedom svega navedenog, na temelju odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a, odlučeno je kao u izreci pod točkom I. presude.

19. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 147. stavka 1. ZUS-a.

20. O privremenoj mjeri i odgovornom učinku Sud nije odlučivao budući da je meritorno odlučio o tužbenom zahtjevu.

U Zagrebu, 6. studenog 2024.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović

Broj zapisa: **9-3086f-13b58**

Kontrolni broj: **03f2e-40e71-83875**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ljiljana Karlovčan-Đurović, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.